

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 października 1987 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zezwolenia na niektóre czynności obrotu dewizowego.

Na podstawie art. 34 ust. 1 i 2 pkt 1—3 ustawy z dnia 22 listopada 1983 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 63, poz. 288) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 10 marca 1984 r. w sprawie zezwolenia na niektóre czynności obrotu dewizowego (Monitor Polski Nr 7, poz. 52 i z 1986 r. Nr 33, poz. 244) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 5 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Zezwala się przedsiębiorstwom działającym na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. z 1985 r. Nr 13, poz. 58), nie będącymi jednostkami gospodarki społecznej, na zawieranie z osobami zagranicznymi w czasie ich pobytu w kraju umów o pracę, zgodnie z przepisami o zatrudnianiu cudzoziemców, jak również umów o świadczenie przez te osoby usług, za wynagrodzeniem w walucie polskiej, z tym że połowa tego wynagrodzenia może być wypłacana w walucie obcej ze środków dewizowych określonych w art. 23 tej ustawy.”;

2) w § 19:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwala się osobom krajowym fizycznym, uprawnionym do przekroczenia granicy państwowej, na dokonywanie zakupu walut obcych, czeków i czeków podróżniczych oraz otrzymanie talonów Narodowego Banku Polskiego, pod warunkiem uiszczenia opłaty w wysokości 150% równowartości zakupywanych walut Węgierskiej Republiki Ludowej i Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej i w wysokości 50% równowartości zakupywanych walut pozostałych państw, o których mowa w § 28 pkt 3, oraz w wysokości 200% równowartości zakupywanych walut państw, z którymi Polska Rzeczpospolita Ludowa nie rozlicza się na podstawie umów o płatnościach niehandlowych.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, upo-

ważnia do zakupu walut obcych, czeków i czeków podróżniczych w bankach, biurach podróży lub innych upoważnionych jednostkach oraz otrzymania talonów Narodowego Banku Polskiego na podstawie tylko jednej książeczki walutowej, wystawionej na nazwisko i imię osoby dokonującej zakupu.”;

c) dodaje się nowy ust. 4 w brzmieniu:

„4. Normy sprzedaży walut obcych, czeków oraz czeków podróżniczych na podróże za granicę w celach prywatnych określa załącznik do niniejszego zarządzenia.”;

d) dotychczasowy ust. 4 oznacza się jako ust. 5,

e) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W razie odprzedaży nie wykorzystanych walut obcych, opłata, o której mowa w ust. 1, podlega zwrotowi odpowiednio do wysokości odprzedanych walut.”;

3) po § 19 dodaje się § 19a w brzmieniu:

„§ 19a. Zezwala się osobom krajowym fizycznym, wyjeżdżającym za granicę na pobyt stały, na kupno i wywóz walut obcych, czeków i czeków podróżniczych według norm określonych w załączniku do niniejszego zarządzenia.”;

4) w § 20 kwotę „4.000 zł” zastępuje się kwotą „10.000 zł”;

5) po § 20 dodaje się § 20a—20c w brzmieniu:

„§ 20a. Zezwala się na dokonywanie w kraju z rachunków zagranicznych zablokowanych oraz z prowadzonego w Narodowym Banku Polskim rachunku Stowarzyszenia Autorów „ZAIKS” dla zagranicznych agencji autorskich wypłat waluty polskiej na pokrywanie przez posiadacza rachunku oraz członków jego najbliższej rodziny wszelkich należności przypadających osobom krajowym, a w szczególności:

1) kosztów pobytu w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,

2) w postępowaniu sądowym, administracyjnym, notarialnym, wynagrodzenia adwokata, podatków i opłat,

3) kosztów podróży na trasach zagranicznych między krajem zamieszkania a Polską Rzeczpospolitą Ludową i z powrotem polskimi

- środkami komunikacji, w tym również kosztów przewozu bagażu nie objętych ceną biletu,
- 4) kosztów podróży na trasach zagranicznych polskimi środkami komunikacji w przypadku, gdy kwota zgromadzona na rachunku zagranicznym zablokowanym kwalifikuje się do przekazania za granicę,
 - 5) opłat za usługi uspołecznionych zakładów służby zdrowia,
 - 6) ceny zakupu rzeczy w celu wywozu za granicę, łącznie z kosztami transportu polskimi środkami komunikacji,
 - 7) kosztów przewozu polskimi środkami komunikacji książek wystawców-uczestników Międzynarodowych Targów Książki,
 - 8) należności celnych.
- § 20b. Zezwala się na dokonywanie wypłat w walucie polskiej w kraju z rachunków zagranicznych specjalnych na pokrywanie należności z następujących tytułów:
- 1) wynagrodzeń pracowników posiadacza rachunku,
 - 2) czynszów najmu lokali użytkowanych przez posiadacza rachunku,
 - 3) kosztów pobytu służbowego i prywatnego w PRL pracowników posiadacza rachunku oraz członków ich najbliższej rodziny, z wyłączeniem opłat za hotele objęte samospłatą dewizową,
 - 4) kosztów konferencji lub sympozjów, organizowanych przez posiadacza rachunku w PRL,
 - 5) kosztów podróży do PRL i z powrotem dla pracowników posiadacza rachunku przyjeżdżających do PRL służbowo oraz towarzyszących im członków najbliższej rodziny polskimi środkami komunikacji na trasach zagranicznych,
 - 6) zakupu towarów związanych z wyposażeniem lokalu posiadacza rachunku,
 - 7) zakupu przez pracowników posiadacza rachunku rzeczy ruchomych w celu wywozu za granicę oraz opłaty za przewóz mienia polskimi środkami komunikacji,
 - 8) podatków i opłat oraz należności celnych.
- § 20c. Zezwala się osobom krajowym będącym jednostkami gospodarki uspołecznionej na przyjmowanie darowizn pojazdów mechanicznych od osób zagranicznych, mających siedzibę lub przebywających w kraju, z wyjątkiem przedstawicielstw dyplomatycznych i konsularnych oraz członków ich cudzoziemskiego personelu, a także zagranicznych przedstawicielstw kulturalnych i handlowych, jak również na opłacenie w walucie polskiej podatków i należności celnych za darowiznę.
- 6) § 26 i 27 skreśla się,
 - 7) po § 34 dodaje się § 34a w brzmieniu:
„§ 34a. Zezwala się osobom krajowym — cudzoziemcom, mającym za zgodą właściwych polskich organów państwowych miejsce zamieszkania w kraju, na opłacenie w walucie polskiej kosztów przelotu samolotami Polskich Linii Lotniczych „Lot” i samolotami przedsiębiorstw lotniczych krajów członkowskich RWPG (w tym również kosztów przewozu bagażu nie objętych ceną biletu) przy wyjazdach w celach prywatnych na pobyt czasowy do krajów, z którymi PRL nie rozlicza się na podstawie umów o płatnościach nie-handlowych.”,
 - 8) po § 41 dodaje się § 41a w brzmieniu:
„§ 41a. Zezwala się osobom krajowym fizycznym na opłacenie w walucie polskiej lub zakup, w celu przekazania za granicę waluty obcej, kwot przypadających przedsiębiorstwom spedycyjnym i transportowym z tytułu usług spedycji i przewozu mienia na trasach zagranicznych:
1) do wysokości kosztów w walutach krajów socjalistycznych,
2) do równowartości 10.000 zł w walutach obcych wymiennalnych.”,
 - 9) w § 44 po wyrazach „osobom krajowym” dodaje się wyrazy „i zagranicznym”,
 - 10) w § 46 w pkt 1 po wyrazach „w kwocie” dodaje się wyrazy „stanowiącej równowartość pięciu rubli oraz w kwocie”,
 - 11) w § 48:
a) w ust. 2 po wyrazie „czeki” dodaje się wyrazy „oraz czeki podróźnicze”,
b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Waluty państw członkowskich RWPG do wysokości równowartości pięciu rubli mogą być wywiezione przez osobę krajową za granicę bez potrzeby udokumentowania ich pochodzenia.”,
 - 12) po § 58 dodaje się § 58a w brzmieniu:
„§ 58a. Zezwala się posiadaczom rachunków walutowych „A” i „S” na wywóz lub przekazanie za granicę walut obcych zgromadzonych na tych rachunkach, do wysokości salda rachunku łącznie z odsetkami, w razie wyjazdu za granicę na pobyt stały lub zamiany pobytu czasowego za granicą na pobyt stały.”,
 - 13) dodaje się załącznik do zarządzenia w brzmieniu ustalonym w załączniku do niniejszego zarządzenia.
§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 21 stycznia 1978 r. w sprawie warunków sprzedaży zagranicznych środków płatniczych na cele prywatne (Monitor Polski Nr 3, poz. 15, z 1981 r. Nr 33, poz. 298 i z 1983 r. Nr 26, poz. 147).
- § 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *B. Samojlik*

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 28 października 1987 r. (poz. 277)

NORMY SPRZEDAŻY WALUT OBCYCH, CZEKÓW I CZEKÓW PODRÓŻNICZYCH NA PODRÓŻE ZA GRANICĘ W CELACH PRYWATNYCH

I. Zasady ogólne.

1. Podstawę do sprzedaży waluty obcej, czeków i czeków podróźniczych oraz do wydania talonów Narodowego Banku Polskiego (NBP), uprawniających do wymiany waluty polskiej na waluty tranzytowych krajów członkowskich RWPG, stanowią:

1) książeczka walutowa,

- 2) dokument uprawniający do przekroczenia granicy państwowej,
- 3) wymagane zaproszenie bądź inny równorzędny dokument.

2. Zmian obowiązujących norm dziennych i rocznych sprzedaży walut obcych, czeków i czeków podróżniczych na podróże za granicę w celach prywatnych dokonuje Prezes NBP w porozumieniu z Ministrem Finansów w wypadkach uzasadnionych stanem posiadanego zapasu określonej waluty, z zachowaniem obowiązujących porozumień międzynarodowych.

II. Normy sprzedaży walut obcych, czeków i czeków podróżniczych oraz wydania talonów NBP przy wyjazdach do państw, z którymi Polska Rzeczpospolita Ludowa rozlicza się na podstawie umów o płatnościach niehandlowych, wymienionych w § 28 pkt 3 zarządzenia.

1. Przy wyjazdach w latach 1987—1989 łączna norma sprzedaży walut obcych, czeków i czeków podróżniczych wraz z opłatą, o której mowa w § 19 ust. 1 zarządzenia, wynosi 50.000 zł na osobę, a dla dzieci do lat siedmiu — 25.000 zł oraz połowę norm rocznych i stawek dziennych ustalonych na poszczególne kraje.

2. Z normy ustalonej w ust. 1 odlicza się także równowartość sprzedanych walut obcych, czeków i czeków podróżniczych z tytułu kieszonkowego przy wyjazdach zorganizowanych, łącznie z opłatą, o której mowa w § 19 ust. 1 zarządzenia. Równowartość wydanych talonów NBP, łącznie z pobieraną opłatą, nie obciąża normy, o której mowa w ust. 1.

3. W ramach normy wymienionej w ust. 1 sprzedaż walut obcych, czeków i czeków podróżniczych poszczególnych państw może być dokonana w następujących wysokościach:

- 1) przy wyjazdach do Ludowej Republiki Bułgarii:
 - a) indywidualnych — do wysokości normy określonej w ust. 1,
 - b) zorganizowanych i leczniczych, tytułem kieszonkowego — w wysokości określonej w ust. 5;
 osobom nabywającym tylko vouchery noclegowe sprzedaż lewów może być dokonana w wysokości ustalonej dla osób wyjeżdżających indywidualnie,
- 2) przy wyjazdach do Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej:
 - a) indywidualnych — w wysokości 100 koron dziennie na osobę, nie częściej jednak niż po upływie 90 dni od daty poprzedniej sprzedaży, i do wysokości 1.500 koron rocznie na wszystkie rodzaje wyjazdów,
 - b) zorganizowanych i leczniczych, tytułem kieszonkowego — w wysokości określonej w ust. 5,
 - c) na podstawie przepustek w ramach małego ruchu granicznego — do wysokości 200 koron raz na 90 dni na osobę, a dzieciom do lat 7 — do wysokości 100 koron,
- 3) przy wyjazdach do Niemieckiej Republiki Demokratycznej:
 - a) indywidualnych — w wysokości 30 marek dziennie na osobę, nie mniej jednak niż 150 marek na jeden wyjazd i nie więcej niż 600 marek rocznie,
 - b) zorganizowanych i leczniczych, tytułem kieszonkowego — w wysokości określonej w ust. 5,
- 4) przy wyjazdach do Socjalistycznej Republiki Rumunii:
 - a) indywidualnych — w wysokości 1.500 lei rocznie na osobę,
 - b) zorganizowanych i leczniczych, tytułem kieszonkowego — w wysokości określonej w ust. 5,

- 5) przy wyjazdach do Węgierskiej Republiki Ludowej:
 - a) indywidualnych — w razie niedokonania zakupu forintów w 1987 r. w ramach obowiązujących norm — w wysokości 2.400 forintów na wszystkie rodzaje wyjazdów w 1988 r. lub w 1989 r.,
 - b) zorganizowanych i leczniczych, tytułem kieszonkowego — w wysokości określonej w ust. 5,
 - c) zorganizowanych, polegających na wykupieniu tylko voucherów noclegowych — w wysokości określonej pod lit. a);

sprzedaż forintów może być dokonana tylko raz w ciągu trzech kolejnych lat, chyba że dotyczy przejazdów tranzytowych przez WRL,

- 6) przy wyjazdach do Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich:
 - a) indywidualnych — do wysokości normy określonej w ust. 1,
 - b) zorganizowanych i leczniczych, tytułem kieszonkowego — w wysokości określonej w ust. 5,
 - c) na podstawie zbiorczych i imiennych list lub każdorazowych przepustek granicznych w celu uczestniczenia w przygranicznych spotkaniach organizowanych w ramach współpracy kulturalno-oświatowej — 10 rubli na osobę bez względu na wiek,
- 7) przy wyjazdach do pozostałych państw, z którymi Polska Rzeczpospolita Ludowa rozlicza się w rublach:
 - a) indywidualnych — do wysokości normy określonej w ust. 1,
 - b) zorganizowanych i leczniczych, tytułem kieszonkowego — w wysokości określonej w ust. 5.

4. Osobom wyjeżdżającym służbowo (paszport służbowy, dyplomatyczny) do Albanii, Kuby, Korei, Wietnamu i Mongolii może być dokonana sprzedaż walut, czeków i czeków podróżniczych tych państw do równowartości 3.000 zł na każdy wyjazd na warunkach obowiązujących przy podróżach za granicę w celach prywatnych.

5. Uczestnikom wyjazdów:

- 1) organizowanych przez biura podróży,
- 2) posiadającym skierowania na wczasy opłacone w złotych,
- 3) leczniczych, których koszty leczenia za granicą są opłacane przez upoważnioną instytucję

— sprzedaż środków płatniczych państw, z którymi Polska Rzeczpospolita Ludowa rozlicza się w rublach, tytułem kieszonkowego, może być dokonana według następujących stawek dziennych:

- do Ludowej Republiki Albanii 130 leków,
- do Ludowej Republiki Bułgarii 10 lewów,
- do Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej 80 koron,
- do Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej 30 wonów,
- do Republiki Kuby 15 peso,
- do Mongolskiej Republiki Ludowej 50 tugrików,
- do Niemieckiej Republiki Demokratycznej 25 marek,
- do Socjalistycznej Republiki Rumunii 100 lei,
- do Węgierskiej Republiki Ludowej 200 forintów,
- do Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich 12 rubli,

pod warunkiem że kieszonkowego nie wypłaca zagraniczne biuro podróży ani inna instytucja, z tym że:

- a) dla dzieci do lat 7 kieszonkowe wynosi połowę wyżej wymienionych stawek,

- b) uczestnikom wyjazdów zorganizowanych do Niemieckiej Republiki Demokratycznej, trwających krócej niż jeden tydzień, może być sprzedane do 200 marek,
- c) uczestnikom wyjazdów w ramach tzw. wymiany bezdewizowej może być sprzedana tylko jedna dzienna stawka kieszonkowego na cały okres pobytu,
- d) uczestnikom hufców pracy oraz uczniom i studentom wyjeżdżającym na praktyki zawodowe do państw, z którymi Polska Rzeczpospolita Ludowa rozlicza się w rublach, także wyjeżdżającym w ramach porozumień międzyrządowych, może być sprzedana jedna stawka dzienna kieszonkowego na cały okres pobytu.

6. Na tranzyt:

- 1) przez Ludową Republikę Bułgarii, Niemiecką Republikę Demokratyczną, Mongolską Republikę Ludową i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich — mogą być wydane talony NBP uprawniające do wymiany złotych do równowartości 30 rubli,
- 2) przez Czechosłowacką Republikę Socjalistyczną — mogą być wydane talony NBP do równowartości 10 rubli,
- 3) przez Socjalistyczną Republikę Rumunii — mogą być wydane talony NBP do równowartości 30 rubli na przejazd w każdą stronę,
- 4) przez Niemiecką Republikę Demokratyczną w uzasadnionych wypadkach zamiast wydania talonów tranzytowych NBP może być sprzedane 100 marek w gotówce,
- 5) przez Węgierską Republikę Ludową — może być sprzedane 300 forintów na przejazd w jedną stronę lub 600 forintów na tranzyt w obie strony. Przy przejazdach tranzytowych przez Węgierską Republikę Ludową w wagonie sypialnym lub z miejscami do leżenia, kwota tranzytowa wynosi 150 forintów na jeden przejazd.

7. Talony NBP* mogą być wydane, a waluty obce, czeki i czeki podróżnicze na tranzyt mogą być sprzedane wyłącznie osobom, które zakupuja na ten sam wyjazd walutę państwa docelowego lub wywożą walutę państwa docelowego podjętą z rachunku walutowego.

8. Jeżeli nastąpiło wydanie talonów NBP lub sprzedaż waluty obcej, czeków lub czeków podróżniczych na tranzyt przez dane państwo, nie może być dokonana równocześnie sprzedaż waluty tego państwa.

9. Przy wyjazdach na pobyt stały do państw, z którymi Polska Rzeczpospolita Ludowa rozlicza się w rublach, dokonuje się sprzedaż waluty obcej, czeków i czeków podróżniczych w równowartości 10.000 zł w walucie państwa docelowego.

10. Przy wyjazdach indywidualnych lub zorganizowanych do państw, z którymi Polska Rzeczpospolita Ludowa rozlicza się w rublach, obywateli tych państw będących osobami krajowymi sprzedaż waluty obcej, czeków i czeków podróżniczych tych państw oraz wydanie talonów NBP może być dokonane na warunkach określonych dla obywateli polskich będących osobami krajowymi.

11. Przy wyjazdach indywidualnych lub zorganizowanych obywateli państw, z którymi Polska Rzeczpospolita Ludowa nie rozlicza się w rublach, będących osobami krajowymi, do Ludowej Republiki Bułgarii, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Węgierskiej Republiki Ludowej

i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, sprzedaż waluty tych państw, czeków i czeków podróżniczych oraz wydanie talonów NBP może być dokonane na warunkach ustalonych dla obywateli polskich — osób krajowych.

III. Normy sprzedaży walut obcych, czeków i czeków podróżniczych przy wyjazdach do państw, z którymi Polska Rzeczpospolita Ludowa nie rozlicza się w rublach.

1. Przy wyjazdach indywidualnych do państw, z którymi Polska Rzeczpospolita Ludowa nie rozlicza się w rublach, łączna norma sprzedaży walut tych państw, czeków i czeków podróżniczych w okresie 3 kolejnych lat na wszystkie rodzaje wyjazdów wynosi maksymalnie równowartość 100 USD na osobę, a na dzieci do lat 7 — 50 USD.

2. Do normy sprzedaży określonej w ust. 1 zalicza się: sprzedaną walutę, czeki i czeki podróżnicze państw, z którymi Polska Rzeczpospolita Ludowa nie rozlicza się w rublach, przy wyjazdach na zaproszenie (norma paszportowa), w rejs morski, przy przejazdach tranzytem przez Jugosławię oraz kieszonkowe przy wyjazdach organizowanych łączonych również z wyjazdami do państw, z którymi Polska Rzeczpospolita Ludowa rozlicza się w rublach.

3. Przy wyjazdach zbiorowych organizowanych przez biura podróży sprzedaż kieszonkowego nie może przekroczyć równowartości 2 USD dziennie na osobę, a na dzieci do lat 7 — 1 USD.

4. Jeżeli wyjazd do państw, z którymi Polska Rzeczpospolita Ludowa nie rozlicza się w rublach, następuje na zaproszenie lub pobyt stały, dokonuje się sprzedaż walut obcych, czeków i czeków podróżniczych w równowartości 10 USD na osobę, pod warunkiem że wyjeżdżający nie korzysta z innych zezwoleń na wywóz walut tych państw, w tym także nie korzysta z wywozu walut obcych z rachunków walutowych „A”.

5. Sprzedaż kieszonkowego, o którym mowa w ust. 3, może być dokonana tylko raz na dwa lata, a sprzedaż walut, czeków i czeków podróżniczych, o których mowa w ust. 4, tylko raz w roku.

6. Przy wyjazdach w rejsy morskie organizowane przez jednostki gospodarki społecznej lub organizacje społeczne statkami i jachtami, z wyjątkiem przejazdów promami, dokonuje się sprzedaż walut obcych, czeków i czeków podróżniczych w równowartości 1 USD dziennie, nie wyższej jednak niż 50 USD na cały okres trwania rejsu. Sprzedaż walut obcych, czeków i czeków podróżniczych na rejs może mieć miejsce tylko raz w roku.

7. W razie potwierdzonego dokumentem podróży przejazdu tranzytowego w ramach wyjazdów indywidualnych poprzez Jugosławię do państw, z którymi Polska rozlicza się w rublach, może być dokonana sprzedaż dinarów do równowartości 10 USD na osobę.

8. Sprzedaż walut obcych, czeków i czeków podróżniczych, o których mowa w ust. 3—7, może nastąpić, jeżeli wyjeżdżający nie dokonuje żadnego innego zakupu walut, czeków i czeków podróżniczych państw, z którymi Polska Rzeczpospolita Ludowa nie rozlicza się w rublach, nie korzysta z przydziału tych walut na podróż służbową lub w ramach wyjazdów popieranych, ani z zezwolenia na wywóz własnych walut obcych, czeków i czeków podróżniczych na ten sam wyjazd.